

ชื่อหนังสือ:	สูตรเสนาหา
ผู้แต่ง:	กึ่งฉัตร
สำนักพิมพ์:	อรุณ
ปีที่พิมพ์:	2547
จำนวนหน้า:	646 หน้า
ราคา:	349 บาท

อลิน นางเอกสาวแสนสวยเจ้าบทยาทแห่งวงการจ้อแก้วฉายานางเอกพันหน้า เพราะความเป็นลูกคนเดียว ฐานะร่ำรวย ทำให้อลินใช้ชีวิตหรูหรา เริด เอาแต่ใจตัวเอง การเป็นนักแสดงของอลินเพื่อเสริมความโดดเด่นและสร้างชื่อเสียงให้ตัวเอง อลินจึงไม่แคร์ความรู้สึกของใครที่ร่วมงานด้วย พร้อมระเบิดอารมณ์เมื่อไม่ได้ตั้งใจจนกลายเป็นที่ระอาของทีมงาน

เมื่องานแสดงลดน้อยลง อลินจำเข้าทดสอบการเป็นพิธีกรรายการทำอาหารด้วยความหงุดหงิด เพราะคู่แข่งคนสำคัญคือ ดารารัตน์ หรือ หมิง ดารารุ่นน้องที่กำลังโด่งดังมาเทียบบริศมี คนคัดเลือกคือ อนุชา หรือ คุณเล็ก เจ้าของ บริษัทอวตาร นักธุรกิจรูปหล่อตระกูลดี อลินถึงกับขอบคุณฟ้าที่ส่งผู้ชายที่เพอร์เฟกมาเป็นคู่หูหญิงแสนสวยเลิศล้ำอย่างเธอ

อลินไม่มั่นใจว่าตัวเองจะได้รับคัดเลือก เพราะอนุชาบอกว่าเขาต้องการพิธีกรสาวที่สามารถทำอาหารเป็น คุณหญิงอมรา ผู้เป็นมารดาของอนุชาเป็นกรรมการตัดสินในเทปแรกด้วย ทำให้ ปฎิคม หรือ นายตัวเปียก ลูกไล่ของอลิน เด็กในอุปการะของ ครูอนันต์ บิดาของหล่อนมาแต่เล็ก ปฎิคมเป็นทนายความชื่อดัง แต่สำหรับอลินเขายังคงเป็นข้าทาสให้หล่อนเรียกใช้ อลินมีคำสั่งด่วนถึงนายตัวเปียกให้จัดหาครูสอนทำอาหารฝรั่งเศสให้มาสอนหล่อน ปฎิคมจึงต้องขอร้อง พสุ หรือ ครูติน เพื่อนร่วมมหาวิทยาลัยที่หันมาเอาดีทางด้านการทำอาหารให้ไปช่วยสอน

พบกันครั้งแรกอลินก็ไม่ชอบหน้านายพสุ แต่ต้องจำใจฝืนทนเพราะไม่รู้จะไปหาครูสอนที่ไหน พสุไม่ชอบที่อลินอวดรวยแล้วก็ทำอะไรไม่เป็น พสุยอมสอนเพื่อเห็นแก่ปฎิคม พสุจบการสอนของวันแรกด้วยความเหนื่อยใจ เมื่อกลับถึงบ้านก็พบว่า นางพะงา มารดาของตนกำลังวุ่นวายอยู่กับการเตรียมอาหารให้ วายุ หรือ ลม น้องชายต่างมารดาซึ่งกำลังจัดงานที่บ้าน พสุรู้ว่าวายุต้องการแกล้งมารดาของตนให้เหน็ดเหนื่อย

พสุตามไปต่อว่าวายุที่ตึกใหญ่ซึ่งบรรดาพี่ๆ อยู่กันพร้อมหน้า ไม่ว่าจะ เป็น นภาหรือฟ้า พี่สาวคนโต เมฆาหรือเมฆ พี่ชายคนโต ทั้งสองคนเป็นลูก อรภา คุณแม่ใหญ่ภรรยาคนแรกซึ่งนอนป่วยด้วยโรคเส้นโลหิตในสมองแตกบนตึกใหญ่ ส่วน วารินหรือน้ำ พี่สาวร่วมมารดาของวายุเป็นลูกที่เกิดจาก อรพิน คุณแม่รอง น้องสาวของคุณแม่ใหญ่ ส่วน แม่ฉง มารดาของพสุเป็นเพียงแม่ครัวฝีมือดี ซึ่งบังเอิญความสวยกิริยามารยาทของเธอเป็นที่ต้องตาเจ้าสัว จนเลื่อนฐานะขึ้นมาเป็นภรรยาอีกคน ทำให้คุณแม่รองเจ็บช้ำน้ำใจที่เจ้าสัวหลงภรรยาคนล่าสุดมากกว่า เมื่อวันที่อรพินล้มป่วยเสียชีวิต ทำให้ลูกๆ ของเธอเกลียดชังแม่ฉงและลูกชายไปด้วย

นภาเป็นพี่สาวใหญ่ที่ควบคุมดูแลทรัพย์สินและปกครองน้องๆ โคนมีเมฆารับหน้าที่ดูแลบัญชีทรัพย์สินและการลงทุน นภาพยายามไถ่เกตุเรื่องวายุและถามถึงร้านอาหารของพสุ เขาบอกว่าขาดเงินลงทุน พี่ๆ นี่งี่เงาบเพราะไม่มีใครให้เงินกองกลางไปลงทุน ต่างกับวายุที่ขอกองกลางไปทำธุรกิจแล้วขาดทุนได้เรื่อยๆ ล่าสุดพี่ๆ ยอมให้อีกห้าล้านเพื่อเปิดร้านเครื่องประดับ นางพะงาบอกให้ลูกอดทนเพราะบ้านและที่ดินที่อาศัยอยู่ เจ้าสัวยกให้นางพะงาและลูก

อลินไปบันทึกเทปทดสอบทำอาหาร โดยบังคับให้ **ครูก๊ก** ไปเป็นกำลังใจ แต่อ้างกับใครๆ ว่าเป็นคนขี้บรด อลินผ่านการทดสอบได้เป็นพิธีกรด้วยความสามารถบวกความเจ้าเล่ห์ ทำให้พลุไม่พอใจ ตั้งใจจะไม่ยุ่งเกี่ยวกับอลินอีก อลินเองไม่แคร์เพราะคิดว่าคงไม่ต้องพึ่งครูก๊กอีกแล้ว อลินเตรียมตัวเข้าประชุมครั้งแรกหวานสน่ห์ใส่อนุชาไม่ยั้ง แต่เมื่อผลการประชุมมีมติว่า อลินต้องทำอาหารเองทุกเทป รวมทั้งคิดรายการอาหารเองเทปละ 3 อย่าง ทำให้อลินช็อก ยิ่งถูกปรามาสจาก **สุวัจน์** ตัวแทนจากสถานีโทรทัศน์ว่าเธอไม่รอด อลินจำใจโทรหาครูก๊กแต่ชายหนุ่มบอกรู้สึกปฏิบัติเหมือนคนอื่นอีก พลุจึงยอมไปสอนอลิน อลินก็ตั้งหน้าตั้งตาเรียนทำอาหารตามที่ครูก๊กกำหนด รวมทั้งบังคับให้ครูก๊กวางแผนรายการอาหารแต่ละเทปให้ด้วย มีข้อแม้ว่าต้องหรู อร่อยและดูดี

พลุพบว่า อลินเป็นคนมีความสามารถหากตั้งใจจริง พลุสอนอลินทำอาหารไป แล้วต้องคอยเป็นที่ปรึกษาความรักให้อลินจีบอนุชาด้วย แรกๆ ก็ไม่ได้รู้สึกอะไร แต่นานวันเข้าพลุกลับฝืนใจไม่อยากจะเห็น อลินรักอนุชา เขารู้ดีมาตลอดว่าเป็นสามีของ **โสภิตา** เพื่อนสนิทเขาเอง แล้วมีลูกสาวน่ารักชื่อ **ปุ๊ปุ๊** พลุอยากบอกความจริงกับอลิน แต่กลัวความร่ำ ปรึกษาเห็นด้วยที่ให้อลินรู้ความจริงด้วยตัวเองดีกว่า

อลินให้ปากกาถามของสลักคำว่า COOK กับครูก๊กเป็นของขวัญด้วยความขอบคุณจากใจ อลินงัดสมุดบันทึกรูปหัวใจสีชมพูซึ่งมีแต่รายชื่อชายหนุ่ม อลินมีคะแนนให้ทุกๆ คนแต่ไม่มีคนไหนได้มากเท่ากับอนุชา หล่อนตัดสินใจลงใส่ชื่อครูก๊กลงไป คะแนนในแต่ละหัวข้อที่ครูก๊กได้ต่ำกว่ามาตรฐานมาก

อนุชามอบช่อดอกไม้แสดงความยินดีแก่อลินและพาอลินออกไปทานอาหาร เขาชื่นชมความเก่งของอลิน อนุชาเอ่ยชวนเธอเป็นหุ้นส่วนด้วย อลินเข้าใจว่าเขาชวนเป็นหุ้นส่วนชีวิต แต่เมื่อรู้ว่าอนุชามาหมายถึงหุ้นในรายการครั้งหนึ่งหลักล้าน อลินอึ้งไป แต่ก็คิดว่าน่าจะจะเป็นหนทางให้ได้ใกล้ชิดอนุชามากขึ้น อลินตอบตกลงทันที ปรึกษารู้เรื่องก็โทรมาโวยว่าอลินกำลังถูกเอาเปรียบ เพราะลงทุนเกินครึ่งแต่ผลกำไรกลับได้เพียงครึ่ง แต่เธอกลับบอกว่าอนุชาฉลาด แม้ปรึกษาก็ขอให้อลินปรึกษาบิดาแต่อลินไม่สนใจ พลุมาสอนอลินตามปกติ เมื่อเขาถามถึงเรื่องการร่วมทุนกับอนุชา อลินแหว่ใส่เพราะเชื่อว่าผู้ชายอย่างคุณเล็กไม่มีวันโกง พลุพยายามเตือนไม่ให้ตัดสินใจเลือกคู่เพียงเพราะรูปลักษณ์ภายนอกและชาติตระกูลเท่านั้น

ปากกาตำทองสลักชื่อที่อลินให้เป็นของขวัญพสุเตะดาวายุ พสุพยายามเลี้ยงเมื่ออายุพยายามซักไซ้ที่มาของของขวัญที่พสุบอกว่าลูกศิษย์ให้ วายุเข้าใจว่าเขาได้เงินจากนภา วายุหยามว่าพสุคงสอนลูกศิษย์สาวมากกว่าทำอาหารถึงได้ของราคาแพง พสุกลับบ้านพัก เขาไม่เข้าใจว่าทำไมมารดาถึงไม่ยอมย้ายออกจากบ้านเสียที ซ้ำขอให้พสุอดทนและเลี่ยงการปะทะกับวายุ

สปอนเซอร์รายการอยากให้มีเด็กร่วมรายการ พสุพาไปหัดทำเค้กที่ร้านเบเกอรี่ ปูเป้ ของเพื่อน อลิน ได้รู้จัก โสภิตาและปูเป้ลูกสาวที่พสุเล่าให้ฟังว่าตกบันไดทั้งแม่ทั้งลูกฝีมือแม่ผัวใจร้าย สามีก็ไม่มีปัญหาปกป้องลูกเมีย ทั้งให้สองแม่ลูกคืนเงินเพียงลำพัง จะมาเยี้ยมเยียนยามลูกเจ็บไข้เท่านั้น ปูเป้เป็นเด็กปากหวานน่ารักถูกใจอลิน หล่อนจึงเรียนทำเค้กอย่างมีความสุข โสภิตาลือว่าเพราะความน่ารักของอลินทำให้คนใจแข็งอย่างพสุยอมสอนทำอาหารอย่างไม่เคยทำให้ใครมาก่อน พสุเริ่มรู้จักตัวเอง

วายุควงหมิงตั้งใจมาฉีกหน้าอลินและพสุวันบันทึกเทป แต่อลินคัดหลังหมิงด้วยการ โปรยเสน่ห์ใส่ วายุจน ดารารัตน์ หึงริบลากวายุกลับ ก่อนจะเผยความจริงเรื่องพสุเป็นครูสอนทำอาหารให้อลินและแกกับนักข่าว แต่อลินก็แก้ปัญหาได้อย่างเรียบร้อย หมิงแกล้งอลินหลายหน แต่ก็ทำอะไรไม่ได้

พสุเริ่มรู้จักตัวเองว่าหลงรักอลิน อลินเห็นว่าพสุเป็นเพื่อนที่ดีที่สุดในใจมีแต่อนุชาคนเดียว เมื่ออนุชาขอหมั้น อลินมีความสุขมากเล่าให้ครูก๊กฟัง ทั้งครูก๊กไว้ตามลำพังที่อพาร์ทเมนต์ เขาได้อ่านสมุดบันทึกรูปหัวใจด้วยความเจ็บปวด พสุตั้งใจเลิกยุ่งเกี่ยวกับอลิน พสุตั้งใจสอนเป็นครั้งสุดท้าย อลินขอบคุณที่เขาทำให้ทางรักของหล่อนราบรื่นจนมาถึงวันนี้

อลินงกับการบอกลา แต่ก็หายสงสัยเมื่อเห็นสมุดบันทึกความลับของหล่อนถูกวางทิ้งไว้คั่นหน้าด้วยปากกาตำทองที่หล่อนเคยให้เขา อลินพยายามง้อทุกวิธีก็ไม่เป็นผล ปฏิคมไม่ยอมช่วยเหลืออีก เพราะรู้นิสัยเพื่อนดีว่าไม่ยอมเป็นสินค้าให้ผู้หญิงตีค่าเปรียบเทียบแน่ อลินพยายามตัดใจไม่ง้อ ประกอบกับยุ่งกับการถ่ายทำละคร เจอครูก๊กเมื่อไหร่ก็พยายามง้อ แต่ครูก๊กไม่เหลือเยื่อใย ทำเหมือนหล่อนไม่มีตัวตน

อลินพยายามหาครูคนใหม่แต่ไม่ถูกใจ จนนึกถึง โสภิตาขึ้นมาจึงขอให้โสภิตามาสอนแทน โสภิตาแปลกใจเพราะเห็นพสุรักอลินออกปานั้นจะทิ้งไปได้อย่างไร อลินนึกอบอุ้นใจแต่ก็บอกตัวเองว่าหล่อนมีอนุชาแล้ว

วายุกู้เงินนอกระบบมากู้สถานการณ์ขาดทุนของร้าน ทำให้พี่ๆ เข้าใจว่ากิจการดีขึ้น โดยเฉพาะวาริน ได้ที่เหยียบย่ำพสุโดยยกวายุเข้ามา แต่ไม่นานนักเงินก็หมด วายุลุ่มใจปรึกษากับหมิงซึ่งดวงตกเช่นกัน ซ้ำเจ้าหนี้ข่มขู่ หมิงแนะนำให้เขาเร่งเปิดพินัยกรรม คิดที่คุณแม่ใหญ่อ่อนปวยลั่นเปลืองค่ารักษา ถ้าตายลงก็น่าจะเปิดได้ตามเงื่อนไข วายุหาว่าหมิงแข่งคุณแม่ใหญ่ที่เขารัก แต่สุดท้ายก็วางแผนฆ่าแม่ใหญ่เอง เพราะโดนทวงหนี้ เมื่อพินัยกรรมเปิดขึ้นมา วายุก็ต้องผิดหวังเพราะได้เงินไม่เท่าไร แล้วยังต้องใช้หนี้กองกลางอีก ขณะที่พสุและแม่กลับได้เงินและที่ทางมากมาย วารินโมโหคิดสรุปเอาเองว่านางพะงามแม่ของพสุวางแผนฆ่าแม่ใหญ่เอาสมบัติ ตำรวจเข้ามาสืบสวน หลักฐานมัดตัววายุจนต้องหนีหัวซุกหัวซุน

ก่อนวันแต่งงาน อลินรู้ความจริงโดยบังเอิญว่าอนุชาเป็นพ่อของปู่ป้าโกโหมมาก อาละวาดจนอนุชากระเจิงยกเลิกงานแต่งงาน แต่คนอย่างอลิน ไม่ยอมเสียหน้า บอกกับป้าโกมว่า จะแต่งงานกับพสุแทน เพราะรู้จักตัวเองว่ารักพสุ ทำเอาป้าโกมเหวอไปเลย แต่...พสุออกใจไปแล้วไม่ใช่หรือ แล้วอลินจะทำอย่างไร

ติดตามบทสรุปของเรื่องหรืออ่านเรื่องราวทั้งหมดแบบเต็มอิมในหนังสือสูตรเสน่ห์หานะคะ ^_^

ความรักไม่ใช่เกม คนเราก็ไม่ใช่สิ่งของที่จะมีราคาหรือเปรียบเทียบให้คะแนนกันได้

อลินมองความรักเป็นเรื่องง่าย ๆ ด้วยตัวเองเพอร์เฟกต์ทุกด้าน คนอื่นต่ำต้อยหมด ผู้ชายหลายคนที่มาติดพัน ก็ให้คะแนนแต่ละด้านว่าใครได้เท่าไรเหมือนเป็นสินค้า โดยไม่สนว่าสิ่งที่กำลังทำคือ **คน** ที่รักเธอ

กว่าจะรู้ตัวว่า...ผู้ชายที่ได้คะแนนเต็มสิบทุกด้านอย่างที่เธอมองเห็น **ภายนอก** อย่างอนุชา ไม่ได้เป็นอย่างที่คิดไว้ คนที่เธอมองว่าได้คะแนนทุกด้านต่ำกว่ามาตรฐานทั้งหมดอย่างพสุ กลับเป็นคนจริงใจที่สุด

แต่ก็สายไปเสียแล้ว...เมื่อผู้ชายก็มีศักดิ์ศรี ไม่ยอมให้ตัวเองเป็นหนึ่งในสินค้าที่ผู้หญิงมายืนเลือกซื้อ

มองคนอย่ามองที่ภายนอก เพราะ **ไม่ได้แปลว่าเราจะได้ของดีเสมอไป.**